

KRISTUSE PÜHIMA IHU JA VERE SUURPÜHA C AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo14 ,18-20)

Melkisedek, Saalemi kuningas, tõi ohvrianniks leiba ja veini, sest tema oli kõigekõrgema Jumala preester, Saalemi kuningas. Ja ta õnnistas Aabramit ning ütles: "Kõigekõrgem Jumal, taeva ja maa Looja, õnnistagu Aabramit. Olgu kiidetud kõigekõrgem Jumal, kes sinu vaenlased sinu kätte andis". Ja Aabram andis talle kümnist kõigest, mis tal oli.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps110 ,1-2. 3-5 R:4b)

R: Sina oled preester igavesti, Melkisedeki seisuse järgi.

Issand ütles minu Issandale: istu mu paremale käele,
kuni ma panen su vaenlased järjiks sinu jalgade alla.
Sinu võimu valitsuskepi sirutab Issand välja Siionist:
"Valitse keset oma vaenlasi".

R:

Su rahvas on meeleldi valmis
sinu vägevuse päeval.
Pühas ehtes nagu kastepeesid koidu üsast,
ilmuvad sinu ette su noored sõdalased.

R:

Issand on andnud vande
ega kahetse seda:
Sina oled preester igavesti
Melkisedeki seisuse järgi.

R:

(Teine lugemine 1Ko11 ,23-26)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjust korintlastele:

Vennad, ma olen saanud Issandalt selle, mille olen teilegi edasi andnud: Issand Jeesus võttis, sel ööl kui ta ära anti, leiva, tänas, murdis ja ütles: "See on minu Ihu, mis teie eest antakse, tehke seda minu mälestuseks". Samal kombel võttis ta pärast söömaaega karika ja ütles: "See karikas on uus leping minu veres. Nii sageli kui te sellest joote, tehke seda minu mälestuseks. Sest iga kord, kui te seda leiba sööte ja karikast joote, kuulutate teie Issanda surma, kuni tema

tuleb.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6,51)

Halleluuja. Mina olen eluleib, mis taevast on tulnud.
Kes sellest leivast sööb, see elab igavesti. Halleluuja.

(Evangeelium Lk9 ,11b-17)

Lugemine Püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus rääkis rahvale Jumala riigist ja tegi terveks kõik, kes vajasis abi. Kui päev veeres õhtusse, tulid kaksteist tema juurde ja ütlesid: "Lase rahval ära minna, et nad lähöksid ümberkaudsetesse küladesse ja leiaksid endale öömaja ja toidupoolist, sest maa siin on tühi". Aga tema ütles neile: "Andke teie neile süüa!" Nad vastasid: "Meil pole rohkem kui viis leiba ja kaks kala, või peaksime ehk minema ja ostma süüa kõigele sellele rahvahulgale?" Aga rahvast oli ligi viistuhat meest. Siis Jeesus ütles neile: "Õelge neile, et nad viiekümne kaupa salkadena maha istuksid". Ja jüngrid tegid nii nagu ta oli öelnud ja seadsid kõik istuma. Aga Jeesus võttis viis leiba ja kaks kala, vaatas taevasse, õnnistas leivad, murdis neist ja andis oma jüngritele, et need jagaksid rahvale. Ja kõik sõid ning said söönuks, aga ülejäänud leivapalu koguti kokku kaksteist korvitäit.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui ma veel noor preester olin, pidin tihti täiskasvanute kateheesi läbi viima. Kuna Tallinna kirikus ja käärkambris oli talvel külm ja teisi ruume polnud kasutada, siis viisin oma usuõppijad tollaegsesse Gnoomi kohvikusse, kus muutusin peagi omamoodi püsikundeks.

Ükskord, kui ma taas oma noorte õpilastega olin lauas istet võtnud, astus ligi juba tuttavaks saanud ettekandja ja kõnetas mind sõbralikult: armas härra, kui te viimane kord siin käisite, siis te rääkisite üle kahe tunni nii ilusasti Jeesusest ja lahkusite seejärel arvet maksmata...

Jah, armsad õed ja vennad, ma arvan, et see lugu räägib ise enda eest. Jeesusest võib rääkida lõpmatuseni ja selle juurde võib ka süüa ja juua, aga arve maksmist ei tohi seejuures unustada. Me loeme patutunnistuse.

Jutlus

Armsad õed ja vennad, see on hämmastav, kui palju on inimeste arvamuste ja käitumisharjumuste taga rituaalset. Inimesed on üsna üksmeelsed, mis puudutab üksteise tervitamist: hommikul öeldakse "tere hommikust" ja õhtul "tere õhtust". Naistele kingitakse lilli ja neid kutsutakse kohtama kas restorani, kinno või teatrisse. Pidude juurde kuulub pidusööök, teatud kellaajal tulnud külalistele pakutakse kohvi või teed. Sageli on avalikkusel omad reeglid, missuguses riietuses sobib teatud üritustele tulla. Elu on reguleeritud kuni kuni pisiasjadeni, missugustest klaasidest pakutakse veini, konjakit või viskit ja veel palju palju muud.

Kombestik on tekkinud kõigi nende valdkondade ümber, mis on inimesele olulised, kaasa arvatud religioon. Isegi kui inimene väidab, et ta ei usu ei Jumalasse ega hauatagusesse ellu, on temalgi oma elu üle järele mõtlemise rituaalid. Kes armastab üksinda metsas jalutada, kes käia kontserdil, kohtuda heade sõpradega aeg ajalt kõrtsilaua taga, et jagada oma muresid ja rõõme. Paljud ei anna endale enam aru, et kõigi nende tegevuste taga on religioosne lootus tunnetada oma elu mõttekana, hinnata oma käitumist ning jõuda selgusele võimalustes täita oma soovid ja unistused.

Kuid meie usume, et juba siis, kui Jumal end aegade eest inimkonnale ilmutas, andis ta sellega oma loodule kõrgema eesmärgi kui maine elu. Inimene õppis Jumalaga arvestama ja olema kõige hea eest tänulik. See tänu väljendus alguses ohvrite toomise läbi kõigest, mida inimene ise väärtuslikuks pidas. Jeesuse ristiohver näitas aga selgelt, et Jumal ootab meilt mitte ohvriloomade verd ja kümnist, vaid vooruslikkust, et me teda teeniksime teiste inimeste austamise ja aitamise kaudu.

Enne kui ta ära anti, pühitses Jeesus viimsel õhtusöömaajal leiva oma ihuks ja veini oma vereks, et selle kaudu alati meie juures olla ja meile oma eneseohverdust meelde tuletada. Selle sakramendi esiletõstmiseks tähistabki kirik Kristuse pühima Ihu ja Vere suurpüha. Pidustuste juurde kuuluv protsessioon Armulauasakramendiga ja altarite püstitamine kiriku ümbrusse sümboliseerib Kristuse missiooni maailma lunastajana, kes väljub oma kojast, kirikust, et kuulutada rõõmusõnumit kõigele loodule.

See tähtpäev ilmus esmakordselt kiriku kalendrisse Lüttichi piiskopkonnas, kus piiskop Robert [1246](#) selle sisse viis. Paavst Urbanus IV kinnitas selle püha 1264. aastal kogu õhtumaa kirikule, kuid alles Johannes XXII õnnestus see [1317](#). aastal praktikasse juurutada. Kuna Kristuse pühima Ihu ja Vere püha viidi sisse 200 aastat enne reformatsiooni, ei saanud tegemist olla vastureformatorse meetmega, nii nagu hiljem on sageli arvatud.

Armsad õed ja vennad, meie kristlastena teadvustame endale, et elu siin maailmas on üürike ja inimese päris kodu on teispool suses. Me usume, et Looja kohtu ees otsustatakse iga inimese edasine saatus tema maapealses elus tehtud valikute ja tegude järgi. Sellepärast keskenduvad kristlikud "elu üle järelemõtlemise rituaalid" üleskutsetele olla head inimesed ja hoiduda kurjast, ning õpetustele, kuidas heal ja kurjal vahet teha ning valida parim võimalik lahendus.

Kuid selle eesmärgi saavutamine ei ole kerge. Siinkohal võiks tuua hea võrdlusena muusikute või sportlaste saavutused. On omamoodi kadedust tekitav elamus kuulda tervet orkestrit veatult ja virtuoosselt mängimas, või jälgida sportlasi, kelle meisterlikkusega ei suudaks ise kuidagi sammu pidada. Lähemal vaatlusel saab aga selgeks, et kõige selle justkui mängleva

kerguse taga on aastaid kestnud õppimine ja igapäevane tundidepikkune harjutamine. Miks arvame me siis, et heaks inimeseks saamine, kes näeb läbi oma nõrkused ja arendab oma voorusi, toimub iseenesest? Vastupidi, see eeldab samuti õppimist, ning põhimõtete kinnistumine nõuab harjutamist - niipea kui igapäevane treenimine lõpetada, kipub laiskus ligi ja tulemused kannatavad. Selleks oleme me ka täna siia tulnud, et saada osa Jumala ilmutusest, tema päästvast olemusest armulaual. Aamen.